

РЕШЕНИЕ

№ 6078

гр. София, 26.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6275** по описа за **2021** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], представлявано от Е. Д., чрез адв. В. срещу Решение от 21.04.2021 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 7-и състав, постановено по н.а.х.д. № 16332/2020г., с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ 492565-Ф./30.01.2020г., издадено от началник на отдел „Оперативни дейности“ - С., при Централно управление /ЦУ/ на Национална агенция по приходите /НАП/, с което на касатора на осн. чл. 185, ал.2 вр. ал.1 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. за нарушение на разпоредбата на чл.42 ал.1 т.1 от Наредба Н-18/13.12.2006г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, вр. чл.118 ал.4 от ЗДДС

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон, при допуснати процесуални нарушения и в противоречие със събраните по делото доказателства - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т.2 от НПК. Касаторът твърди, че в хода на съдебното производство дружеството-жалбоподател е било нередовно призовавано. Наред с това счита, че са налице основанията за приложение на чл. 28 от

ЗАНН за маловажност на деянието. Моли за отмяна на въззивното решение и потвърденото с него НП. Претендират се направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение.

Касаторът - [фирма] в съдебно заседание не се представлява. Депозирана е молба от 08.10.2021 г., с която се поддържа касационната жалба.

Ответникът – ЦУ на НАП се представлява от юрк. Н., който оспорва касационната жалба и моли решението на въззивния съд да бъде потвърдено.

Представителят на Софийска градска прокуратура – прокурор Д. счита касационната жалба за неоснователна, а оспореното решение за правилно.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, втори касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, и от лице с процесуална легитимация, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу наказателно постановление. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

Въз основа на събраните в хода на съдебното следствие доказателства, районният съд е установил следната фактическа обстановка: На 03.05.2019г. в 23:50 часа инспекторите по приходите към ЦУ на НАП, в лицето на свидетелите Р. С. и И. Б., извършили проверка на търговски обект - бар “К.”, находящ се в [населено място] подлез „Г.“, на кръстовището на [улица], [улица]връх и [улица], стопанисван от [фирма] и управител Е. Д.. По време на проверката в обекта не присъствал управителя на дружеството, а бармана П. П. и общия работник Г. Н..

При проверката било установено, че в обекта било монтирано фискално устройство (ФУ) марка и модел „D. C. M-KL” с ИН на ФУ DY 418936 и ИН на ФП 36575704. За същото в търговския обект не се съхранявало свидетелство за регистрация и паспорт.

Видно от приложени по преписката писмени обяснения от бармана П., наличното в обекта и горепосочено ФУ не било с функциониращи бутони, поради заливане с течност. П. не знаел къде се намират свидетелството за регистрация и паспорта на ФУ и не можел да ги представи на органите на НАП. Управителят се намирал в чужбина и барманът не знаел кога ще се върне. Проверката приключила на 04.05.2019г. в 02:20 часа.

За резултатите от проверката бил съставен протокол за извършена проверка № 0401310/03.05.19г. До приключване на административно-наказателното производство не било представено на проверяващите свидетелство за регистрация на ФУ „D. C. M-KL” с ИН на ФУ DY 418936 и ИН на ФП 36575704. В присъствието на свидетел, инспектор по приходите е съставил АУАН № F510249 от 02.08.2019 г., връчен на управителя на дружеството на 30.10.2019 г.

Въз основа на АУАН, при идентично описание на фактическата обстановка и

идентична правна квалификация, било издадено атакуваното НП от началник на отдел „Оперативни дейности“ – С. в ЦУ на НАП.

За да потвърди НП, районният съд е приел, че при съставяне на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, твърдяното нарушение е безспорно извършено, правилно е ангажирана отговорност на дружеството и правилно е определен размера на наложената имуществена санкция. Изложени са мотиви за липса на предпоставки за квалифициране на деянието като маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Решението е правилно.

Касационният състав счита, че районният съд е спазил служебното начало като за изясняване на фактичката обстановка по делото са събрани достатъчно писмени и гласни доказателства, които са обсъдени поотделно и в съвкупност. По този начин е била изяснена обективната истина и решението не почива на предположения. Съгласно данните по делото и на двете страни е дадена еднаква възможност да упражнят процесуалните си права. Не е бил нарушен принципа на състезателност в процеса. Не е било нарушено правото на защита на касатора, по смисъла на чл.348, ал.3, т.1 от НПК.

Неоснователно е оплакването за съществени нарушения на процесуалните правила, допуснати от въззивния съд поради нередовно призоваване за съдебното заседание на жалбоподателя пред въззивния съд и неправилно даден ход на делото от СРС в тяхно отсъствие. Съгласно чл. 84 от ЗАНН, доколкото в този закон няма особени правила за призоваване и връчване на призовки и съобщения, извършване на опис и изземване на вещи, определяне на разноси на свидетели и възнаграждения на вещи лица, изчисляване на срокове, както и за производството пред съда по разглеждане на жалби срещу НП, се прилагат разпоредбите на НПК.

По делото е видно, че призовката до жалбоподателя – [фирма] е върната с отбелязване, че адв. В. е от една година е в майчинство и дружеството и впоследствие е уведомено за съдебно заседание на 11 март 2021 г. по телефона лично чрез управителя – Е. Д.. В чл. 328 от НПК, уреждащ призоваването във въззивното производство е предвидено, че страните и другите лица, които следва да вземат участие във въззивното производство, се призовават по реда на чл. 178 - 182 от НПК, като съгласно чл. 329, ал.2 от НПК невявяването на другите страни без уважителни причини не е пречка за разглеждане на делото. Съгласно чл. 178, ал.1 от НПК връчването на призовки, съобщения и книжа се извършва от служител при съответния съд, орган на досъдебното производство, община или кметство, като в ал.8 е предвидена възможността в бързи случаи призоваването да става по телефона, телекса или факса, което се удостоверява писмено от длъжностното лице, което го е извършило. В ЗАНН и в разпоредбите на НПК за въззивното производство липсва изискване да измине определен срок от призоваването до съдебното заседание, при неспазване на който лицата да се считат нередовно призовани. Поради това оплакванията за нередовно призоваване на нарушителя пред СРС са неоснователни.

Споделят се правните изводи на съда, че при съставяне на АУАН и издаване на процесното НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. Наведените с касационната жалба оплаквания в тази насока се явяват неоснователни и съдът изцяло споделя мотивите на въззивната инстанция.

Правилни са мотивите на СРС, с които е приел, че от събрания доказателствен материал се установява по безспорен начин, че жалбоподателят е извършил

нарушение разпоредбата на чл. 42, ал. 1, т. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. на МФ. Съгласно цитираната разпоредба лицето по чл. 3 (лицето, което регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги в или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство) със стационарен търговски обект съхранява в търговския обект свидетелството за регистрация на ФУ. При извършената проверка свидетелството за регистрация на ФУ не е представено от дружеството, собственик на търговския обект, с което е изпълнил състава на чл. 185, ал. 2, вр. с ал. 1 от ЗДДС. Разпоредбата на чл. 185, ал. 2 ЗДДС разписва, че лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл. 118 или на нормативен акт по неговото прилагане, се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 300 до 1000 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 3000 до 10 000 лв. Когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се налагат санкциите по ал. 1, а именно - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 100 до 500 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 2000 лв. В случая наложената санкция в минимален размер на 500 лв. съответства на тежестта на нарушението.

Правилно въззивната инстанция кредитира показанията на свидетелите Р. С. и И. Б. като последователни и кореспондиращи с установената фактическа обстановка. Неоснователно е наведено оплакване в жалбата, че районният съд не е взел под внимание дали административното нарушение води до отразяване на приходи или не. Напротив, съдът се произнесъл в тази насока и настоящата касационна инстанция напълно споделя изведените правни изводи, поради което не следва да бъдат повтаряни.

Неприложима е в случая хипотезата на чл. 28 ЗАНН, което се обосновава от тежестта на нарушението – касае се за деяние, чиято обществена опасност не е явно незначителна. Регламентацията, дадена в Наредба № Н-18/ 2006г. е насочена към обезпечаване на фискалната отчетност. В самия състав на нарушението е предвидено налагане на по-лека санкция в случаите, когато то не води до неотразяване на приходи. Действително, характерът на нарушението /формално, на простото извършване/, не означава, че липсата на съставомерни вредоносни последици следва да се отчете като смекчаващо отговорността обстоятелство и да се прецени значимостта му при постигане на целите на административно-наказателното производство, каквото в случая не е налице.

При субсидиарното действие на НПК, Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, на базата, на които е постановил законосъобразен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. чл. 63 ЗАНН оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и с оглед своевременно искане за присъждане на разноски за осъществено процесуално представителство, в полза на ответника следва да се присъдят такива, които се определят в размер на сумата от 80 лева на основание чл. 37

Закона за правната помощ във вр.чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воен от горното, Административен съд София- град, втори касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 21.04.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 7-и състав, постановено по н.а.х.д. № 16332/2020 г.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК] да заплати на Национална агенция по приходите сумата от 80 /осемдесет/ лв., представляваща възнаграждение за юрисконсулт.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.